

- א. נתבאר לעיל בשער טנת"א פרק א' (אותיות א'-ד') שיש ד' הוי"ת שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, ולכל אחד מהם יש טנת"א, והמוחין של א"ק הם ההוי"ה דע"ב, ומבחינת האוזניים ולמטה עד סיום הרגלים אז היה קודם התיקון ההוי"ה דס"ג ואחר התיקון אז מהטבור ולמטה היו מלבישים הוי"ת דמ"ה ודב"ן.
- ב. גם נתבאר (שם אות ט', ובפרק ב' אות א', ובשער העקודים פרק א' אות א') שהטעמים דס"ג מתחלקים לג' והם אורות האזן והחוטם והפה, והנה הנקודות דס"ג הם אורות הנקודים שהם אורות היוצאים מהעין.
- ג. ההבל היוצא מהאוזן הוא הבל מועט שמרגישים אותו רק אם אדם יניח אצבעו על נקב אזנו ויסתום אותו בחוזק אז ירגיש קול הברה בתוכו שזה ההבל שבתוכו שאינו יכול לצאת אך אם מסיר האצבע אז ההבל יוצא ואינו מרגיש, ומההבל הזה יצאו ה' ספירות דאורות האזן.
- ד. ההבל היוצא מהחוטם הוא כבר יותר מורגש ומההבל הזה יצאו ה' ספירות דאורות החוטם.
- ה. ההבל היוצא מהפה הוא יותר מורגש מכולם הואיל וכל מה שיורד האור יותר למטה הוא יותר ניכר ונרגש ומתגלה יותר, ומההבל הזה יצאו ה' ספירות דאורות הפה והם נקראים אורות העקודים.
- ו. אורות היוצאים מהעין הוא כבר נקודים ולכן הוא נמוך מהג' הקודמים שהם טעמים, ולכן אין לו בחי' הבל כי אין דומה אור הנקודים הקטן לאורות הטעמים הגדולים, אך בכל זאת יש לו בחי' הארה הנקרא הסתכלות שכוחו הוא על ידי הסתכלות העין, (כמו בביצת בת היענה שאנו רואים שיש כוח ממשי בהסתכלות העין שנולד מהביצה האפרוח על ידי שבת היענה מסתכלת על הביצה ומבלי שתשב עליה לחממה כמו בשאר עופות) ומכוח ההסתכלות הזה יצאו ה' ספירות דאורות העין.
- ז. בספר התיקונים בתיקון ע' (קכו:) מציר את שם הוי"ה בד' אותיות בצירור עיניים ונקודות הואיל ואורות העין הם הנקודים, וזה סוד הפסוק המובא ביחזקאל (א' י"ח) וגבותם מלאות עיניים.
- ח. אם נחבר כל הד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן לשם הוי"ה אחת יהיה שם ע"ב י' דהוי"ה, ושם ס"ג ה' דהוי"ה, ושם מ"ה ו' דהוי"ה, ושם ב"ן ה' אחרונה דהוי"ה, ואם תיקח את שם הוי"ה לס"ג לבדו אז יהיה י' דהוי"ה לטעמים דס"ג, וה' דהוי"ה לנקודות דס"ג, וו' דהוי"ה לתגין דס"ג, וה' אחרונה דהוי"ה לאותיות דס"ג, ואם תיקח את שם הוי"ה ונחלקו לג' חלקי הטעמים דס"ג אז יהיה י' דהוי"ה לאורות האזן, וה' דהוי"ה לאורות החוטם, וו' דהוי"ה

ה'	ו'	ה'	י'
ב"ן	מ"ה	ס"ג	ע"ב
אותיות	תגין	נקודות	טעמים
עיניים	פה	חוטם	אזן

לאורות הפה, וה' אחרונה דהוי"ה ילך לאורות העיניים שהוא נעשה בחינת רביעית¹.

- ט. נמצא שאורות העין בחלוקת דהוי"ה לטעמים לבד הוא נעשה ה' אחרונה ובחלוקת דהוי"ה לכל הטנת"א נעשה אורות העין שהוא נקודות ה' ראשונה.
- י. לפי זה יובן הנזכר בתיקוני זהר (קו:) אני ישנה אני שניה, שהנקודות שהיא ה' ראשונה דהוי"ה היא בחי' חכמה והיא שניה לספירות כי הטעמים הם בחינת כתר, והנקודות הם בחינת חכמה, והתגין הם בחינת בינה, והאותיות הם בחינת ז' תחתונות, וגם הנקודות הם אורות העין שהוא ה' אחרונה דהוי"ה בחלוקת דהוי"ה לטעמים ונקודות ואז היא בחינת שינה מרמז על העין בסוד² המפיל חבלי שינה על עיני.
- יא. הואיל וחכמה הוא בחינת נקודות שהם אורות העיניים לכן נקראים החכמים עיני העדה כדכתיב (במדבר ט"ו כ"ד) והיה אם מעיני העדה וכו'.
- יב. זה סוד הפסוק (בראשית א' ב') והארץ היתה תהו ובהו, שהארץ הכוונה על ה' אחרונה³ דהוי"ה ששם אורות העין ושם היה מקרה המלכים שזה תהו ובהו, ואחר כך בא התיקון שעל זה נאמר (שם ג') יהי אור ויהי אור.
- יג. הנקודות הם ט' שהם קמץ פתח צירי סגול שבא חולם חירק קבוץ שורק⁴.
- יד. ט' הנקודות הם הנקוד של ה' ספירות, קמץ הוא נקוד הכתר, פתח הוא נקוד החכמה, צירי הוא נקוד הבינה, סגול הוא נקוד החסד, שבא הוא נקוד הגבורה, חולם הוא נקוד התפארת, חירק הוא נקוד הנצח, קבוץ הוא נקוד ההוד, שורק הוא נקוד היסוד, ולמלכות אין נקוד.
- טו. החולם הוא ניקוד מעל האות, והשורק הוא ניקוד באמצע האות, ושאר הנקודות הם מתחת לאותיות.
- טז. כל הז' נקודות אחרונות הם בצורת יודי"ן חוץ מב' נקודות הראשונות קמץ פתח שהם ב' ווי"ן ויו"ד.
- יז. בז' נקודות האחרונות האלו יש י"ג יודי"ן שהם בגימ' ק"ל כמניין עין, וזה רמז לנקודות שיצאו מהעין.
- יח. ב' נקודות הראשונות שהם קמץ ופתח יש בהם ב' ווי"ן ויו"ד שהם בגימ' כ"ב לרמז על כ"ב אותיות שהאותיות הם בחי' כלים, ומרמז על הכלים של הנקודים.

¹ ומה דאיתא בעץ חיים (בשער ד' פרק א') שהראיה הוא גבוה משמיעה שהוא און והוא בחי' י' דשם הוי"ה, עיין ביפה שעה (וכן איתא בשער הקדמות דף ט"ז ע"ג ד"ה עוד) שמתרץ דיש ב' בחי' בעין, שעצמות העין הוא גבוה מאח"פ, ואצלנו הוא בחי' הסתכלות שהוא אור היוצא מהעין והוא נמוך מאח"פ.

² כן איתא במב"ש שער ב' ח"א פרק א'.

³ עיין רעיא מהימנא ויקרא י"ז ע"א.

⁴ כפי סדר זה איתא באוצרות חיים כת"י וזה כסדר הספירות.

יט. הטעם שהכלים מרומזים דווקא בב' הנקודות הראשונות המעולות שהם כתר וחכמה הואיל ומרמז לנו שכל הכלים דנקודות נעשים על ידי הכתר והחכמה שהם הולידו והוציאו אותם⁵, ועוד טעם הואיל ובז' נקודות תחתונות היה בהם מיתה לכלים ונשארו האורות בלא כלים⁶ ורק בב' נקודות העליונות לא היה בהם מיתה ונשארו הכלים שלמים והיו האורות בתוכו לכן רק הם נקראו על שם הכלים.

כ. הטעם דב' נקודות הראשונות נקראים קמץ ופתח, דהנה קמץ הוא נקוד הכתר וכתר הוא בחי' טעמים, ופתח הוא נקוד החכמה וחכמה הוא בחי' נקודות, ובא לרמז שכל זמן שנאצלו רק האורות דטעמים שהם און חוטם פה אז היו האורות קמוצים וסתומים אבל כאשר נאצלו הנקודות אז נעשה פתח שנפתחו האורות מלשון פתיחו דעינין, וזה מרומז גם בפסוק (דניאל ט' י"ח) פקח עיניך וראה, שכשבא בחי' עין שהם הנקודות אז נהיה פקח פתיחו דעינין.

כא. נתבאר לעיל (אות ב') דאורות האח"פ שהם טעמים ואורות העין שהם נקודות כולם הם בחי' ס"ג, ושם ס"ג ידוע דמרמז לבינה ששם גבורה עילאה דבה תליין הדינים לכן בשם ס"ג היה ענין דמקרה המלכים, ואפילו דבס"ג יש גם בחי' ע"ב שהם טעמים ושם לא היה מקרה המלכים בכל זאת עיקר שם ס"ג הוא הנקודות שהוא ס"ג דס"ג ושם היה מקרה המלכים, וזה מרומז בתהילים (נ"ג ד') הכל ס"ג יחדיו נאלחו דבהס"ג דס"ג שהוא הכל ס"ג היה בחי' נאלחו היה כל הביטול המלכים.

כב. לשון ס"ג גם מרמז על ענין ביטול מלשון נסוגו אחר (ישעיה מ"ב י"ז).

כג. נתבאר לעיל (עיין שער טנת"א פרק א' אות י"ט ובפרק ב' אות ג' ובשער העקודים פרק א' אות ט') איך מרומז שם ס"ג באון ובחוטם ובפה, וכולם בשם הוי"ה דס"ג שהוא יו"ד ה"י וא"ו ה"י שהוא טעמים דס"ג⁷, אבל באורות דעין שהוא נקודים מרומז שם ס"ג של גי' פעמים אהי"ה שהוא גימ' ס"ג.

כד. כל אחד מג' האהי"ה לוקח בחי' כ"ב אותיות הנרמז בקמץ ופתח כדי לעשות מהם כלים על ידי שמסתכל בהם העין, ונמצא שכל אחד משם אהי"ה כולל

⁵ ועיין בפאת השדה ובטועמיה שהכונה על הכלים שקודם השבירה שגם אותם הולידו והוציאו הכתר והחכמה, אך הבית לחם לומד שהכונה על הכלים של אחר התיקון שאחר כך הכתר והחכמה הולידו והוציאו אותם.

⁶ ומה שמחשיב גם את הבינה בכלל מלכים שמתו עיין בעץ חיים במ"ק בפירקין שהכונה על אחריים דחכמה ובינה שירדו, ובחכמה שאומר שלא היה בו מיתה הכונה על הפנים דחכמה ובינה.

⁷ עיין בית לחם בשם ע"ח כת"י דאון חוטם פה הם מבחי' ע"ב דס"ג וע"ב הוא בחי' אבא ואבא הוא בחי' הוי"ו לכן הם מרומזים בהוי"ו, ואורות העין הוא בחי' ס"ג דס"ג שהוא בחי' אמא ואמא היא בחי' אהי"ה לכן אורות העין מרומז באהי"ה.

⁸ וענין ג' פעמים אהי"ה עיין בדברי שלום שכמו שבטעמים יש לנו ג' בחי' טעמים עליונים אמצעים ותחתונים כן יש לי ג' בחי' נקודות עליונים אמצעים תחתונים.

בחי' כ"ב וביחד ג' פעמים אהי"ה עם ג' פעמים כ"ב עם הכולל הוי ק"ל בגימ' עיין לרמוז לשם ס"ג גם בעין.

כה. הנה הג' פעמים ס"ג דאזן ודחוטם ודפה הם בגימ' קפ"ט שהוא גימ' פקח עם הכולל, וכל אהי"ה דעין במילוי יודי"ן הוי בגימ' קס"א שהוא גימ' עיניך עם הכולל, וזה רמז הפסוק (דניאל ט' י"ח) פקח עיניך וראה שוממותינו, שקודם היה בחי' פקח ואחר כך בחי' עיניך ואז היה ביטול המלכים שהוא וראה שוממותינו.